

MS v hokeji 2012

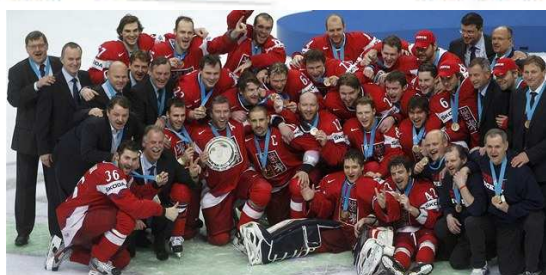
MS v hokeji 2012 se odehrávalo v období od 4. do 20. května ve městech Helsinky a Stockholm.

V letošním roce byla změna herního systému, který se nezměnil od roku 2000. 16 týmů bylo rozděleno do skupin po osmi a v každé skupině hrál každý s každým. Do čtvrtfinále postoupili čtyři nejlepší s každé skupiny. Ze skupiny, kde hrála Česká republika, postoupilo Rusko, Švédsko a Norsko. Česká republika se dostala do semifinále, které hrála se Slovenskem. Slovensko tento zápasu vyhrálo 3:1 a ČR čekal boj o 3. místo. Česká republika versus Finsko, tak tento zápasu rozhodl o tom, že jsme skončili na 3. místě.

A jak celé MS v hokeji 2012 dopadlo: 1. místo – Rusko

2. místo – Slovensko

3. místo – ČESKÁ REPUBLIKA

Co bude dál – hokejový fejeton

Právě ukončené MS v ledním hokeji ukázalo, že s naším hokejem to není zase tak špatné, jak se zdá.

Máme úspěšné trenéry, kteří v zahraničních službách i v naší reprezentaci dosahují vynikajících úspěchů. A hráči, jež jsme před MS ani neznali, například teď už úspěšného brankáře Kováře, jsou nyní, po získání byť „jen“ bronzové medaile, národní hrdinové.

Úspěchy v ledním hokeji jako národ dokážeme patřičně oslavit, z neúspěchů jsme schopni dělat si legraci a brát věc ironicky – v Praze na Nuselském mostě stojí nápis: „Kdo neskáče, není Čech!“

Kéž by i jiné sporty měly takový divácký a mediální zájem (šachy, přespolní běh, střelba z luku a další).

Vraťme se k hokeji. Je všeobecně známo, že práce s hokejovou mládeží u nás značně pokulhává za světem, a tak by byl jenom zázrak, kdyby se objevil časem nový Jágr, Haše, Nedvěd, Vokoun a další.

Nadšení pro nejrychlejší kolektivní sport je jedna věc, peníze a nedostatek kvalitních pro mládež druhá věc. Na zázraky se spolehnout nemůžeme.

Je tedy otázkou, až bude mistrovství světa v roce 2028 třeba v Kazachstánu, jak se naši hokejisté umístí a jak budeme skákat po vítězstvích nebo porážkách. Možná s trochou nostalgie najdeme na internetu novinové články z přelomu tisíciletí, kde naši hokejisté sbírali jeden úspěch za druhým.

1992-2011

Země	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Česko	3	3	7	4	1	3	3	1	1	1	5	4	5	1	2	7	5	6	1	3
Kanada	6	4	1	3	2	1	6	4	4	5	6	1	1	2	4	1	2	2	7	5
Švédsko	1	2	5	2	6	2	1	3	7	3	3	2	2	4	1	4	4	3	5	2
Rusko	5	1	5	5	4	4	5	5	11	6	2	6	10	3	5	3	1	1	2	4
Finsko	2	7	2	1	5	5	2	2	3	2	4	5	6	7	3	2	3	5	6	1
Slovensko	-	-	21	13	10	9	7	7	2	7	1	3	4	5	8	6	13	10	12	10
USA	7	6	4	6	3	6	12	6	5	4	7	13	3	6	7	5	6	4	13	8
Švýcarsko	4	12	13	12	14	15	4	8	6	9	10	8	8	8	9	8	7	9	5	9
Německo	6	5	9	9	8	11	11	20	17	8	8	7	9	15	17	9	10	15	4	7
Bělorusko	-	K	22	21	15	13	8	9	9	14	17	14	18	10	6	11	9	8	10	14
Norsko	10	11	11	10	9	12	21	12	10	15	22	20	20	17	11	14	8	11	9	6
Lotyšsko	-	21	14	14	13	7	9	11	8	13	11	9	7	9	10	13	11	7	11	13
Dánsko	16	16	17	17	18	20	20	17	21	22	18	11	12	14	13	10	12	13	8	11
Rakousko	13	9	8	11	12	16	14	10	13	11	12	10	11	16	18	15	17	14	17	15
Francie	11	10	10	8	11	10	13	15	15	20	19	18	16	20	20	18	14	14	12	12
Slovinsko	-	24	25	27	23	22	18	21	23	17	13	15	17	13	16	17	15	19	18	16

Julinka – popis zvířete

Moje nejoblíbenější zvíře je pejsek Julie. Je to fenka a je jí jeden a půl roku. Když jí byl jeden rok, měla srážku s autem. Já jsem strašně brečel a odnesl jsem ji na zdravotní středisko Agni, kde mě pani doktorka odvezla na veterinární stanici.

Tam nám řekli, že Julinka přijde o své očičko. Takže teď je bez očička. Ale pořád ji mám rád!

Váží 5 – 6 kilogramů a měří 30 centimetrů do výšky. Její srst je krásně lesklá, černé barvy, kolem čumáčku je bíle zbarvená i náprsenku jí zdobí bílá barva. Nad očima to má hnědě zbarvené. Tlapky jsou chundelaté, hnědé.

Julinka je strašně hodná. Ráda běhá, rád s ní chodím ven. Moc neštěká, je kamarádká, nekouše. A strašně ji mám rád.

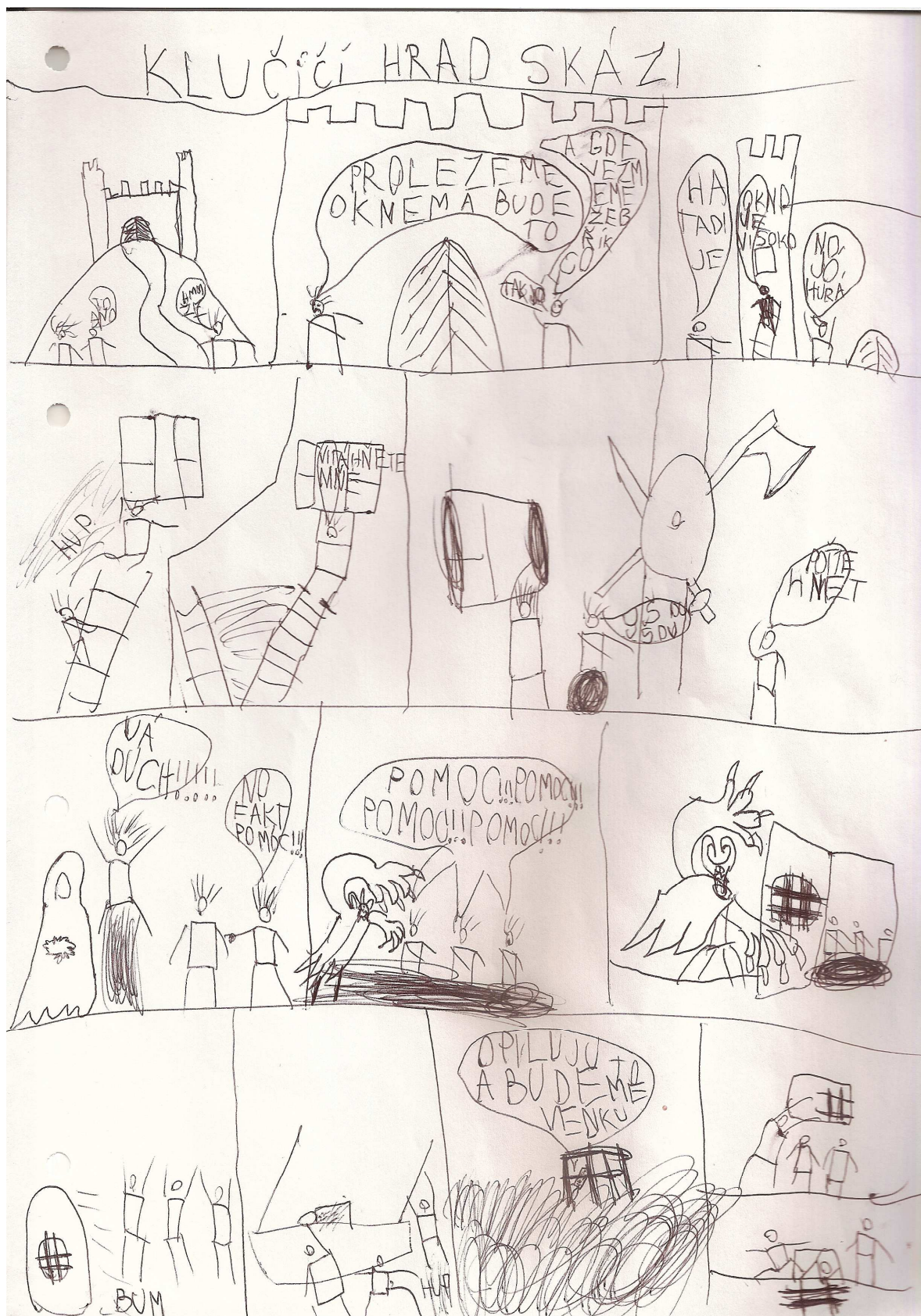
Jaro, jaro přichází

Jaro, jaro přichází,
Ptáčkové to nahlásí.
Všechno se tu zelená,
Vánočka je pletená.

První jarní kytka,
Už ji trhá Lidka.
Je to přece sněžena,
První jarní květinka.

Komiks prvňáka – ukázka

Stopy druhé světové války

v mém životě – dějepis

Představ si, že jsi obyčejný člověk žijící v Kyotu v Japonsku a zrovna vypukla druhá světová válka, co to pro tebe bude znamenat...

Právě vypukla druhá světová válka a já jako císařův poddaný nastoupil do armády, abych mohl bojovat za svou zemi. Život se mi od základů změnil. Teď už nemohu vykonávat svou každodenní práci císařského úředníka a musím se vzdát všeho komfortu, který s tím souvisí. Byl jsem zvyklý mít všeho dost a teď nemám skoro nic. Je pravda, že my piloti jsme na tom lépe než ostatní, ale i tak trpíme nedostatkem. Vždy, kdy je trošku času, modlím se k bohům Kami, aby vyslyšeli mé přání a já vše přežil. Když zahouká siréna, skočím do letadla a letím na ty Američany. Fronta je drsná, ale já stále přežívám.

ヴ
オ
イ
チ
エ
フ

Doktor – charakteristika

Doktor je fiktivní postava z sci-fi seriálu Doktor Who, poslední přeživší rasy pánů času žijících na planetě Galifrei. Je nesmrtelný a pokaždé, když jeho tělo umírá, vytvoří si nové. Cestuje ve své lodi Tardis, která vypadá jako telefonní budka z šedesátých let. Cestuje sám, ale čas od času se k němu někdo připojí. Časem cestuje proto, aby chránil právo každého tvora a každé civilizace na život.

Doktor má mnoho podob, neboť žije tisíce let a jeho těla se mění neustále. Nejčastěji má podobu mladého muže s hnědými vlasy. Jeho zelené oči rychle kmitají z místa na místo. Někdo by ho popsal jako toho nervózního z davu, nebo jednoduše za blázna. Oblečen v obleku a nepromokavém plášti zachraňuje svět. Tenisky, které nosí už stovky let naprosto nehodící se k zbytku jeho oděvu, dokreslují atmosféru, která ho obklopuje.

Žije stovky let a je sám a poslední svého druhu. Má mnoho nepřátel, ale ten největší je samota. Je smutným rytířem a muzejním exponátem, pouhým obrazem dějin, který si už ani sám nepřeje být. Protože toho, koho vezme s sebou na svou loď, stihne smutek a smrt.

Svědomí ničí Doktora zevnitř, ve válce před milióny let stál před rozhodnutím, jeho situace ho donutila obětovat celou svoji rasu, svou rodinu, přátele, všechny. Ve prospěch všech živých bytostí ve vesmíru.

Jeho postava mi připadá smutná, ale on se nelituje, on pomáhá a zachraňuje. Ironie, tímto slovem bych popsal jeho život.

<http://www.topzine.cz/doctor-who-pan-casu>

Kočka divoká

(*Felis silvestris*)

Velikost:

váha 1,2-8 kg, délka 47-78 cm

Popis:

Řadí se k našim nejvzácnějším savcům. Dosahuje větší velikosti než kočka domácí, na pohled má zavalitější postavu a větší hlavu s menšíma ušima. Ve zbarvení převládá šedohnědý až šedožlutý odstín, přičemž hřbet, nohy a ocas jsou výrazně pruhované.

Ekologie:

Nejčastěji obývá smíšené a listnaté lesy v podhůří nebo na vrchovinách, ve vysokých horách nebo v nížinách se vyskytuje vzácněji. Zde je jejím hlavním potravním konkurentem rys ostrovid. Aktivní je hlavně v noci, přes den se ukrývá v dutinách stromů, skalních rozsedlinách, dutinách pod pařezy i v norách jiných savců. Za teplého počasí se ráda sluní. Hlavní složkou potravy jsou hlodavci, ptáci a jiní drobní obratlovci, občas uloví i divokého králíka, zajíce nebo srnče.

Kromě období páření žije samotářsky. To se liší podle oblasti, kterou kočky obývají, v našich podmínkách spadá do jarních měsíců. Říje probíhá obvykle od února do března. Celkově se říje podobá říji domácích koček, ale je více skrytá a probíhá hlavně v noci. Mláďata se rodí od dubna do června, na podzim se osamostatňují a dospívají ve věku okolo jednoho roku. Mláďat bývá ve vrhu 3-6 a 10-12 dnů jsou slepá. Matka je kojí 6-8 týdnů, ve 4-6 týdnech začínají přijímat pevnou stravu. Dožívají 15-20 let.

Rozšíření

Z někdejšího souvislého areálu sahajícího od britských ostrovů až do střední Asie a severní Afriky zůstaly v Evropě jen oddělené ostrůvky výskytu (zejména Skotsko, Pyrenejský poloostrov, východní Francie, Německo, Slovinsko, Karpaty a balkánská pohoří), v posledních desetiletích se však daří opětovným vypouštěním leckde trvalý výskyt obnovit.

Původní populace byla vyhubena v Čechách na přelomu 18. a 19. století, později se občas objevovali pouze zatoulaní jedinci. Ve Slezsku a zvláště na jihovýchodě Moravy se zřejmě řídce vyskytuje dodnes, avšak konkrétní informace chybějí. V 70. letech 20. století byla neúspěšně vysazena na Šumavě, nyní se zvyšuje pravděpodobnost jejího opětovného výskytu v důsledku prosperující vysazené populace v Bavorsku.

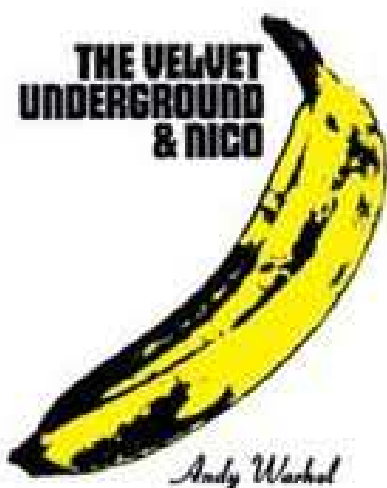

Velvet Underground

Velvet Underground je jednou z prvních rock'n'rollových kapel, inspirovala generace a generace hudebníků. Skupina neměla nikdy velký komerční úspěch. Položila základy stylům jako je noise rock, punkrock a alternativní rock.

Sami hráli směsici art rocku s avantgardními prvky. Kapela se rozpadla roku 1972. Někteří členové se vydali na sólovou dráhu. Původní členové byli Lou Reed, John Cale, Sterling Morrison, Maureen Tucker, Doug Yule, Andy Warhol, Nico.

Nejznámější hity byly Heroin, Venus In Furs, All Tomorrows Parties, I Am Waiting For a Man, Pale Blue Eyes, Sunday Mornig.

Vampýrská akademie – Richelle Mead

Morojská princezna Lissa a její nejlepší kamarádka Rose uprchly ze strachu z vampýrské akademie, ale po dvou letech byly nalezeny tajemnými strážci a odvečeny zpět. Znovu se tak ocitají v obrovském nebezpečí, protože na akademii se mohou pohybovat nebezpeční Strigojové. Ti chtějí Lissu zničit, protože jako jediná dcera urozeného morojského rodu je překážkou jejich plánu na ovládnutí světa vampýrů.

Naštěstí je tady ale dhampýrka Rose, v jejichž žilách se smísila krev vampýrů a lidí, takže dokáže zlým Strigojům lépe čelit. V tajemném a ponurém světě akademie ale nebude snadné odolat všem nástrahám a zradám: Lissa bude muset opatrněji využívat svých nadpřirozených schopností, aby nepadla do strigojské pasti, a Rose se musí vzdát velké lásky, aby mohla kamarádku ochránit a za žádných okolností ji nezklamat. Jediné, nač se totiž mohou obě spolehnout, je jejich vzájemné pouto, jejich přátelství...

Tahle knížka je asi jedna z mých nejoblíbenějších. Je tam hodně legrace a napínavých scén. Jenom si nečtěte konec knížky jako já, protože pak se dozvíte, jak to dopadlo...

S novým Rosníkem jsou tu i nové filmy ☺.

První film nese název **Avengers**. Je to akční sci-fi film v režii Josse Whedona.

V hlavních rolích: Robert Downey Jr., Jeremy Renner, Scarlett Johansson, Chris Evans, Mark Ruffalo a další.

Stručný popis: Když se objeví nečekaný nepřítel, který ohrožuje svět, rozhodne se Nick Fury ředitel mírové agentury S.H.I.E.L.D., že musí najít tým, který Zemi zachrání. Začne s nábořem pozoruhodných lidí, jako je Iron Man, Neuvěřitelný Hulk, Thor, Captain America, Hawkeye a Black Widow. Když je tým pohromadě, je načase se postavit nepříteli vstříc. Vyhraje tento tým superhrdinů, nebo se kvůli svým neshodám rozpadne? Více v kinech.

Další filmovou novinkou je film **Hunger Games**. Je to akční thriller v režii Garyho Rosse.

V hlavních rolích: Jennifer Lawrence, Josh Hutcherson, Elizabeth Banks, Liam Hemsworth a další.

Stručný popis: V troskách bývalé Severní Ameriky se rozkládá země Panem s hlavním městem Kapitol, který vládne krutou a tvrdou rukou. Poslušnost udržuje kláním Hunger games – zvrácená televizní reality show, ve které každoročně jedna dívka a jeden chlapec z každého kraje nedobrovolně bojují o život. Hlavní hrdinka Katniss chce zachránit sestru, která byla vylosována a nabídne svou účast dobrovolně. Dokáže z arény vyjít živá?

Dnes se ptáme dvou chlapců – šestáků

Nejprve **Mirka Tondla**:

Komu fandíš v hokeji?

Samozřejmě Kometě.

Víš, kdo je Martina Sáblíková?

No, to nevím.

Děláš nějaký sport.

Ano, posiluju a dělám požární sporty.

Když už jsme u hasičů, ta co děláš na útoku (to je hašení na terče)?

Dělám strojníka – starám se o mašinu a vodu, a na štafetě – 60 s překážkami.

Kdo nebude otázkám rozumět, zeptejte se Máci a Mirka.

A dále **Patrika Valenty**:

Víš, kdo je Martina Sáblíková?

Jo, vím, je to rychlobruslařka

Komu fandíš v hokeji?

Asi Kometě.

Slaní listoví šneci

Ingredience: jedno balení listového těsta, tvrdý sýr, kečup, šunka, kukuřička z plechovky nebo jiné dobroty (jarní cibulka, bylinky, párek...). Máte-li čerstvý listový špenát, 1 vejce, kmín

Příprava:

Listové těsto rozválíme na jeden velký plát. Celý plát mírně pomažeme kečupem, položíme plátky šunky, listový špenát a posypeme strouhaným tvrdým sýrem a trochu posolíme. Případně přidáme cibulku nebo jiné dobroty podle vaší chuti. Těsto zabalíme jako roládu. Syrové těsto opatrně nakrájíme zhruba na dvoucentimetrové plátky. Plátky vypadají jako malá roláda. Rozložíme je naplocho na pečicí papír na plech. Každý kousek pomažeme vajíčkem, posypeme kmínem a nahoru dáme trochu strouhaného sýru. Pečeme v předehřáté troubě asi na 160 stupňů dozlatova a dokřupava.

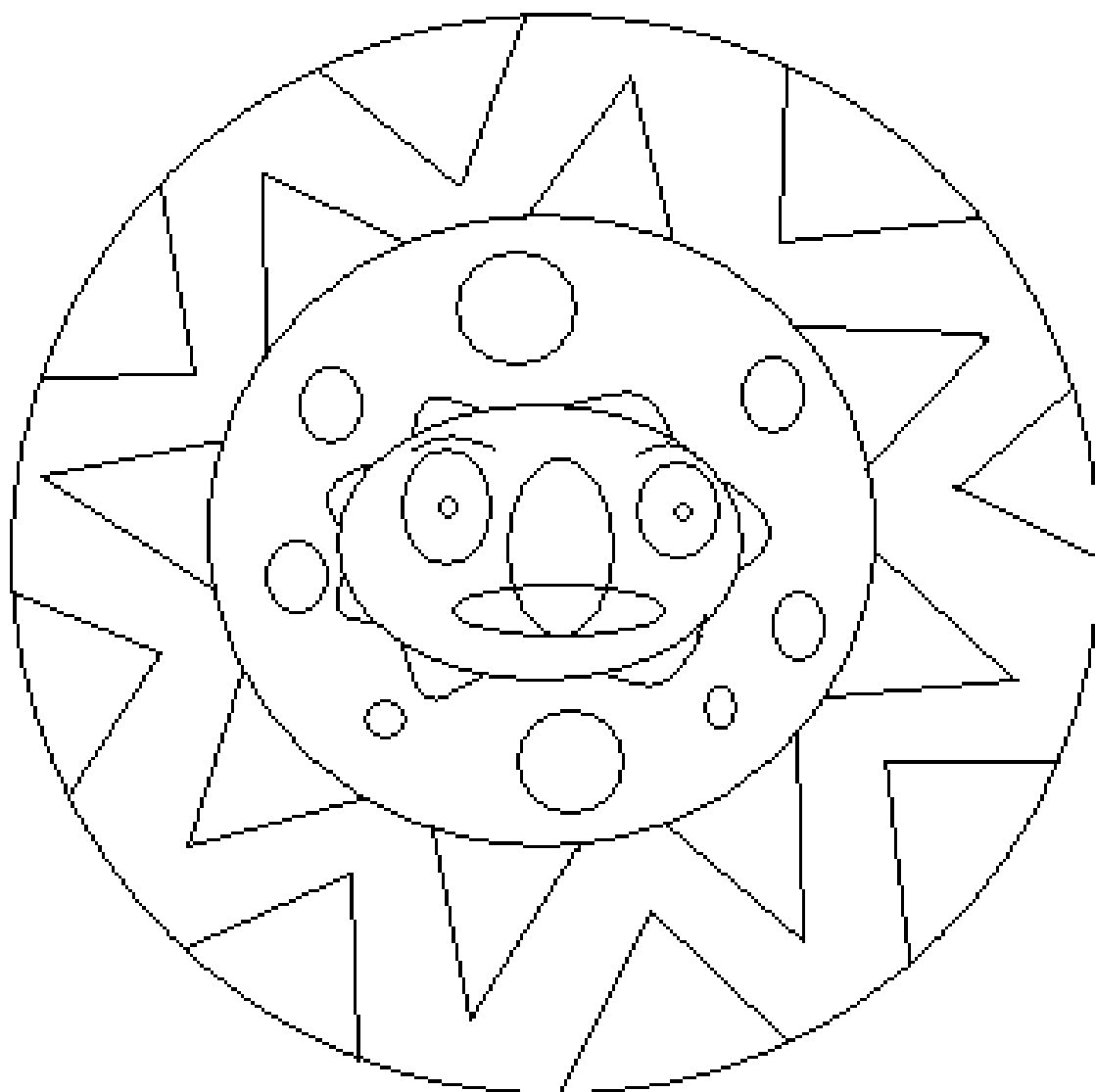
Upozornění – jsou nebezpečně dobří, hrozí přejedení.

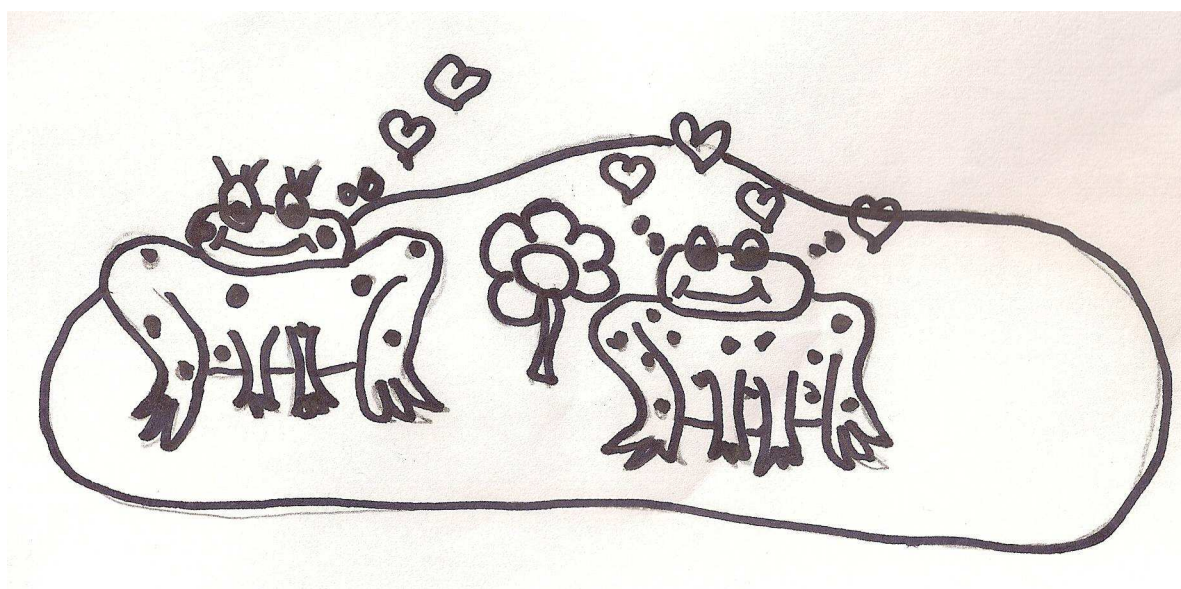
Dobrou chuť ☺

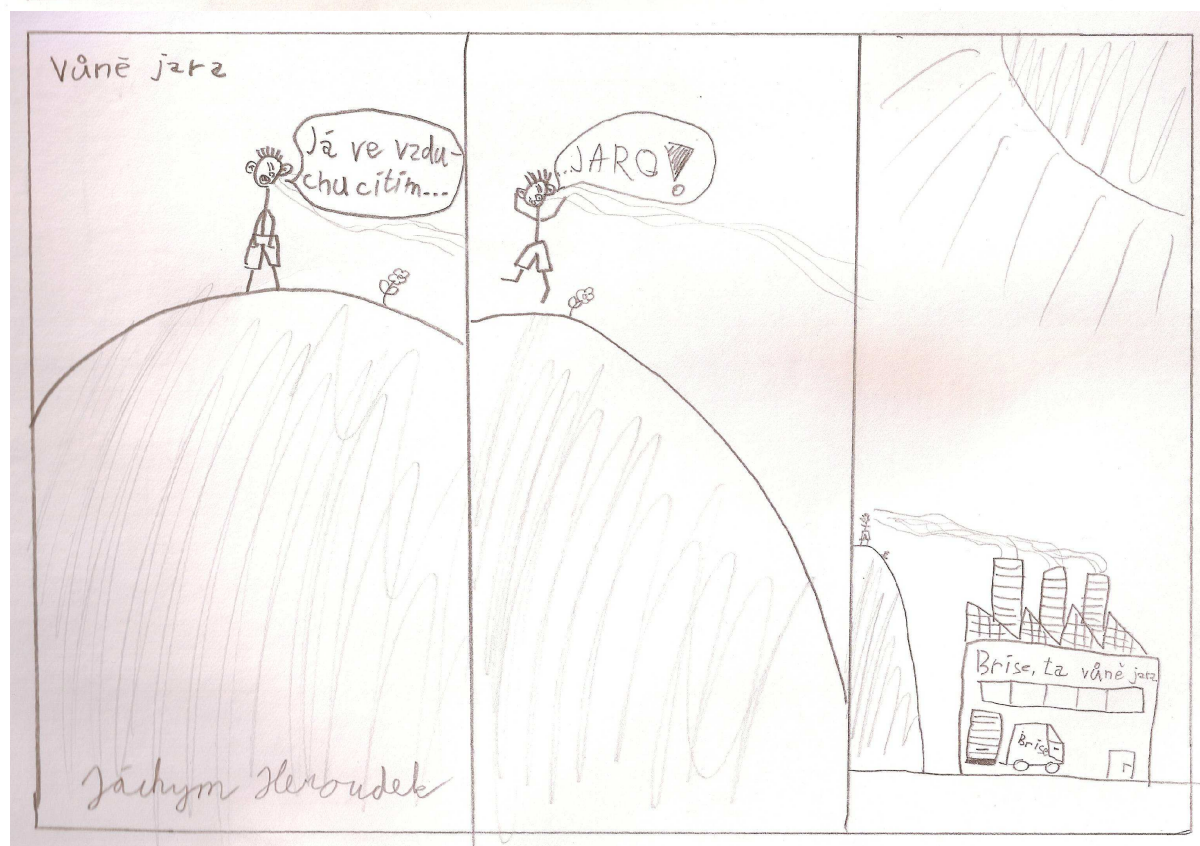
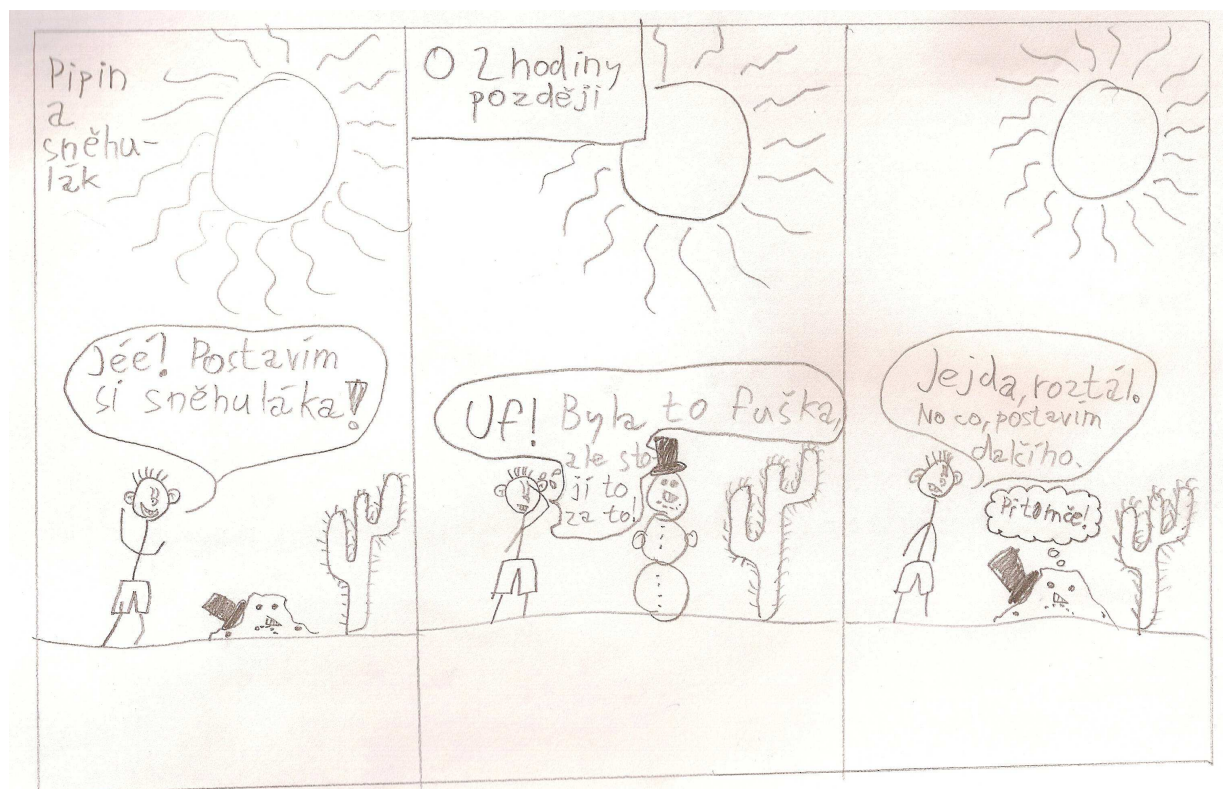
Vaše Anežka

O velbloudy a hrbech

Kdysi žil v bezehrbý. Jednou ten potkal „Hade, jak to děláš, že máš tak hezký hrb?“ zeptal se . „Ale, zrovna jsem snědl , proto mám ten hrb.“ povídal . Tak šel dál a hledal . Konečně našel 3 . Všechny je snědl, ale nevyrostl mu žádný hrb. byl smutný, tak si sedl do a plakal. Šel kolem . „Poč plačeš, ?“ zeptal se . „Snědl jsem už a pořád nemám hrb jako .“ odpověděl . „Tak jdi za on ti udělá plastiku.“ poradil mu . „Ale musíš mu donést tučné ho .“ dodal. ulovil a nesl jej . Cestou ovšem dostal hlad a snědl. Maso sice strávil, ale tuk ne. Od té doby mají na zádech hrb a v něm tuk z .

Tak po posledním čísle, kde to bylo trochu nepřehledné, máme tu zase uspořádání:

Baví se brunetka s blondýnkou:
„Můj syn hraje už pět let na klavír...“
„Cože? A nebolí ho ruce?“

Blondýna dostala otázku na soutěži krásy:

- Kdybyste mohla mluvit s jakýmkoli myslitelem 20. století, živým a nebo mrtvým, koho byste si vybrala?
- Asi živého.

Blondýna se prochází v muzeu a shodí vázu. Hlídač se na ni podívá a rozkřikne se: „Paní vždyť ta váza byla z 15. století.“

Blondýna si oddychne a povídá: „...uf, a já jsem se lekla, že je nová.“

Přijede blondýna do autoservisu:
„Prosila bych vyměnit takovou tu tyčinku na měření oleje v motoru, ta stará už na ten olej nedosáhne!“

Proč vyměňuje blondýnka svému dítěti plenky jen jednou za týden?

...

Protože na obalu je napsáno do 10 kg.

České přísloví: Pes, který štěká, nekouše.

Čínské přísloví: Pes, který štěká, není dovařený.

Už týdný je stadion vyprodán a krátce před zahájením finálového utkání poháru usedá na čestné místo malý chlapec.

„Jak jsi přišel k té čestné vstupence?“
ptá se pořadatel.

„Doma, jsem starostův syn.“

„A kde je pan otec?“

„Doma, neúspěšně hledá tu čestnou vstupenku.“

Něco o lordech:

Jean, prší venku?

Ano pane.

Tak jdi vyvenčit rybičky!

Jean, prší před hlavním vchodem?

Ano pane.

Tak půjdu zadním.

Jean, je citrón žlutý?

Ano pane.

Jean, má citrón nožičky?

Nemyslím pane.

Jean, má citrón zobáček?

Nemyslím pane.

Tak jsem si opět do čaje vymačkal kanárka...

Chuck Norris? Žádný problém :-)

Bůh umí chodit po vodě, ale Chuck Norris umí plavat na souši.

Chuck Norris se nemusí bát kulek, kulky se bojí Chucka Norrise.

Podle Einsteinovy teorie relativity tě Chuck Norris dokáže kopnout včera.

Pokaždé, když se Chuck Norris usměje, někdo umře. Bohužel se směje, když někoho kope do hlavy. Takže zemřou dva lidé.

Chuck Norris donutil Mrazíka si patentovat sáňky samochodky.

Lidé se modlí k Bohu. Bůh se modlí k Chucku Norrisovi.

Chucku Norrisovi dává smysl manuálu k japonskému videu.

Toť vše :-)

DĚKUJEME FIRMĚ COPRINT ZA TISK